

detonacji w normalnych warunkach przewozu. Minimalnym wymogiem dla tych materiałów jest, aby nie wybuchły podczas próby na odporność ogniową.

1.6. Przedmioty skrajnie niewrażliwe, które nie stwarzają zagrożenia wybuchem masowym. Przedmioty te zawierają tylko skrajnie niewrażliwe materiały i przedstawiają znikome prawdopodobieństwo przypadkowej inicjacji lub rozprzestrzenienia się.

R2. Substancje lub preparaty stwarzające zagrożenie wybuchem wskutek uderzenia, tarcia, oddziaływania ognia lub innych źródeł zapłonu.

R3. Substancje lub preparaty stwarzające skrajne zagrożenie wybuchem wskutek uderzenia, tarcia, oddziaływania ognia lub innych źródeł zapłonu.

5.2. W przypadku wyrobów zawierających substancje wybuchowe lub materiały pirotechniczne, jeżeli ilość substancji lub preparatu znajdujących się w wyrobie jest znana, powinna być ona uwzględniana podczas zaliczania zakładu do zakładu o zwiększonym ryzyku albo o dużym ryzyku. Jeżeli ilość substancji lub preparatu znajdujących się w wyrobie nie jest znana, przy rozpatrywaniu ilości określonych w kolumnie 2 lub 3 tabeli 2 należy uwzględnić masę wyrobu.

6. Określenia — łatwo palne, wysoce łatwo palne, skrajnie łatwo palne — w kategoriach 6, 7a, 7b i 8, o których mowa w tabeli 2, oznaczają:

1) łatwo palne ciecze:

substancje i preparaty w stanie ciekłym, o temperaturze zapłonu od 21°C do 55°C, określone rodzajem zagrożenia R10 (substancja łatwo palna), podtrzymujące palenie,

2) wysoce łatwo palne ciecze:

a) — substancje mogące rozgrzać się i w rezultacie zapalić w kontakcie z powietrzem w temperaturze otoczenia bez jakiegokolwiek dodatkowego wkładu energii, okre-

ślone rodzajem zagrożenia R17 (samorzutnie zapala się w powietrzu),

— substancje i preparaty o temperaturze zapłonu poniżej 55°C występujące w postaci ciekłej pod ciśnieniem, w warunkach procesowych takich jak wysokie ciśnienie lub wysoka temperatura mogących spowodować zagrożenie wystąpienia awarii,

b) substancje ciekłe posiadające temperaturę zapłonu poniżej 21°C, ale które nie są skrajnie łatwo palne, określone rodzajem zagrożenia R11 (substancja wysoce łatwo palna),

3) skrajnie łatwo palne gazy i ciecze:

a) substancje ciekłe o temperaturze zapłonu poniżej 0°C oraz temperaturze wrzenia lub w przypadku zakresu temperatur wrzenia, temperaturze zapoczątkowującej wrzenie niższej lub równej 35°C, określone rodzajem zagrożenia R12 (substancja skrajnie łatwo palna),

b) substancje w postaci gazu, palne w normalnych warunkach temperatury i ciśnienia, określone rodzajem zagrożenia R12 (substancja skrajnie łatwo palna) w stanie gazowym lub nadkrytycznym,

c) łatwo palne substancje ciekłe przechowywane w temperaturze powyżej ich temperatury wrzenia.

7. W przypadku polichlorowanych dibenzofuranów i polichlorowanych dibenzodioksyn należy posłużyć się masą zastępczą substancji (m_z) obliczaną przez zastosowanie współczynnika równoważności (F) względem 2,3,7,8-TCDD i porównać jej wartość z ilością podaną w kolumnie 4 lub 5 tabeli 1. Masę zastępczą oblicza się według następującego wzoru:

$$m_z = m_r \cdot F$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

m_z — masę zastępczą,

m_r — masę rzeczywistą,

F — współczynnik równoważności dla danej substancji określony w tabeli 3.

536

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 15 kwietnia 2002 r.

w sprawie stawek uposażenia według stanowiska służbowego typowych dla stopni wojskowych.

Na podstawie art. 14 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy (Dz. U. z 1992 r. Nr 5,

poz. 18, z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 34, poz. 163, z 1996 r. Nr 7, poz. 44 i Nr 139, poz. 647, z 1997 r. Nr 80, poz. 496,

Nr 106, poz. 678 i Nr 141, poz. 943 i 944, z 1999 r. Nr 50, poz. 500 i Nr 110, poz. 1255 oraz z 2001 r. Nr 81, poz. 877 i Nr 85, poz. 925) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się następujące stawki uposażenia według stanowiska służbowego typowe dla stopni wojskowych:

1) Marszałka Polski i generała (admiranta)	— 4 220,00 zł,
2) generała broni (admiranta floty)	— 3 869,00 zł,
3) generała dywizji (wiceadmiranta)	— 3 188,00 zł,
4) generała brygady (kontradmiranta)	— 2 579,00 zł,
5) pułkownika (komandora)	— 1 791,00 zł,
6) podpułkownika (komandora porucznika)	— 1 075,00 zł,
7) majora (komandora podporucznika)	— 996,00 zł,
8) kapitana (kapitana marynarki)	— 953,00 zł,
9) porucznika (porucznika marynarki)	— 845,00 zł,
10) podporucznika (podporucznika marynarki)	— 824,00 zł,

11) chorążych	— 756,00 zł,
12) podoficerów	— 584,00 zł.

2. Żołnierze powołani do pełnienia zawodowej służby wojskowej w korpusach chorążych zawodowych lub podoficerów zawodowych, do czasu wyznaczenia na stanowiska służbowe, otrzymują uposażenie według stanowiska służbowego w stawce określonej w ust. 1:

- 1) pkt 11 — jeżeli ze względu na posiadane stopnie wojskowe są chorążymi,
- 2) pkt 12 — jeżeli ze względu na posiadane stopnie wojskowe są podoficerami.

§ 2. Stawki uposażenia określone w § 1 stosuje się do żołnierzy powołanych do zawodowej służby wojskowej po dniu wejścia w życie rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *J. Szmajdziński*

537

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 16 kwietnia 2002 r.

w sprawie sposobów prowadzenia oddziaływań penitencjarnych w zakładach karnych i aresztach śledczych.

Na podstawie art. 249 § 3 pkt 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557 i Nr 160, poz. 1083, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 60, poz. 701 i Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 111, poz. 1194) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa sposoby prowadzenia oddziaływań penitencjarnych w ramach wykonywania kary pozbawienia wolności w zakładach karnych i wyodrębnionych oddziałach zakładu karnego w aresztach śledczych, zwanych dalej „zakładami”, wobec skazanych, tymczasowo aresztowanych, ukaranych i osób, wobec których zastosowany został środek przymusu skutkujący pozbawieniem wolności, zwanych dalej „skazanymi”.

2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) oddziaływania penitencjarne — zespół stosowanych w zakładzie środków i metod zmierzających do wzbudzenia w skazanym woli współdziałania

w kształtowaniu jego społecznie pożądanych postaw,

- 2) grupa wychowawcza — wyodrębnioną poprzez miejsce zakwaterowania i wyznaczenie jej wychowawców grupę skazanych, wobec której prowadzone są oddziaływania penitencjarne,
- 3) podkultura przestępcza — występujące w środowisku przestępczym negatywne wzorce, normy i sposoby postępowania.

§ 2. 1. W zakładzie prowadzi się, w każdym systemie wykonywania kary pozbawienia wolności, oddziaływania penitencjarne zmierzające do realizacji celów wykonywania kary pozbawienia wolności, określonych w Kodeksie karnym wykonawczym.

2. Oddziaływania penitencjarne prowadzi się w formie zindywidualizowanych działań dostosowanych do psychofizycznych właściwości skazanego, a także działań wobec grupy skazanych.